

8. Porušení článku 39 Smlouvy o ES.
9. Porušení článku 49 Smlouvy o ES.
10. Nesprávné právní posouzení definice zájmu Společenství.

Žaloba podaná dne 18. dubna 2005 Komisí Evropských společenství proti Italské republice

(Věc C-173/05)

(2005/C 155/11)

(Jednací jazyk: itaština)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byla předložena dne 18. dubna 2005 žaloba směřující proti Italské republice podaná Komisí Evropských společenství zastoupenou E. Traversou a J. Hottiauxem, členy právní služby Komise.

Žalobkyně navrhuje, aby Soudní dvůr:

1. určil, že Italská republika tím, že zavedla a zachovala v platnosti daň „tributo ambientale“ ohledně plynovodů stanovenou článkem 6 sicilského regionálního zákona č. 2 ze dne 26. března 2002 (zveřejněného v GURS části I č. 14 ze dne 2002), nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z článků 23, 25, 26 a 133 Smlouvy o založení Evropského společenství a z článků 4 a 9 Dohody o spolupráci mezi Evropským hospodářským společenstvím a Alžírskou demokratickou a lidovou republikou podepsané dne 26. dubna 1976 a schválené nařízením Rady (EHS) č. 2210/78 ze dne 26. září 1978⁽¹⁾;
2. uložil Italské republice náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Předmětný článek 6 sicilského regionálního zákona porušuje zásady společného celního sazebníku, neboť zavádí daň s účinkem rovnocenným dovoznímu clu (do Společenství) nebo vývoznímu clu (do jiných členských států), jež je daní, která je zakázána výše uvedenými ustanoveními Smlouvy a ustanoveními sekundárního práva.

Z formálního hlediska a podle popíraného právního předpisu je daň placena vlastníkem zařízení, zatímco zdanitelný základ závisí na objemu vyjádřeném v metrech kubických plynovodů. Sicilský zákonodárce nicméně jednak upřesnil v čl. 6 odst. 3, že daň je placena vlastníkem plynovodu, „ve kterých se nachází plyn“;

jednak v čl. 6 odst. 4 je stanoveno, že osoby povinné k dani jsou vlastníci týchž plynovodů, „kteří vykonávají alespoň jednu z činností (převahu, prodej, koupi)“ souvisejících s plynem. Komise z toho vyvozuje, že skutečným cílem sicilského zákonodárce je postihnout přepravovaný produkt (metan), a nikoliv infrastrukturu (plynovod).

Podle judikatury Soudního dvora ve věci vnitrostátního zdanění upraveného v článku 90 ES spadá daň vybíraná z přepravního prostředku v závislosti na váze přepravovaného zboží do oblasti působnosti ustanovení Společenství týkajících se zdanění produktů, neboť táž daň se nevyhnutelně a okamžitě odrazí na nákladech přepravovaného produktu, jak vnitrostátního, tak dovezeného. Ze zásady vyjádřené v této judikatuře, která je převoditelná na daně s účinkem rovnocenným clu, v projednávaném případě vyplývá, že vnitrostátní daň, přestože formálně postihuje přepravní prostředek (plynovod) v závislosti na objemu přepravovaného produktu (metan), ve skutečnosti zatěžuje samotný produkt, což se nevyhnutelně a přímo odrazí na jeho ceně.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 263, 27.9.1978.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná rozsudkem College van Beroep voor het bedrijfsleven ze dne 19. dubna 2005 ve věci 1. Stichting Zuid-Hollandse Milieufederatie 2. Stichting Natuur en Milieu proti College voor de toelating van bestrijdingsmiddelen, vedlejší účastník: Bayer CropScience B.V.

(Věc C-174/05)

(2005/C 155/12)

(Jednací jazyk: nizozemština)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byla rozsudkem College van Beroep voor het bedrijfsleven (Nizozemsko) ze dne 19. dubna 2005 ve věci 1. Stichting Zuid-Hollandse Milieufederatie 2. Stichting Natuur en Milieu proti College voor de toelating van bestrijdingsmiddelen, přičemž vedlejší účastníkem je Bayer CropScience B.V., které došlo kanceláři Soudního dvora dne 19. dubna 2005, podána žádost o rozhodnutí o předběžné otázce.